

Zwerversliefde, deel 4.

"Hoe is het mogelijk!?", jammerde Hans de Zoete nadat hij een volledig dichte 3SA down zag gaan. Hij keek zijn robberpartner Oscar Melsen doordringend aan. "Je hebt gewoon 9 vaste slagen als je de schoppen goed doet!"

"Sorry partner", zei Oscar. "Maar ik schatte het spel anders in."

"Je moet niet schatten, je moet zeker weten!" antwoordde de Zoete, in de wandelgangen van bridgesociëteit "de Blauwe Kring", 'de zure' genoemd.

"Ik mag me er misschien niet mee bemoeien," zei een van de omstanders. "Maar ik denk dat ik het ook niet gemaakt had".

Als door een hond gebeten draaide de Zoete zich om, om te zien wie het lef had om een van zijn befaamde scheldkannonades te onderbreken en ja, zelfs te ontkrachten. Maar dat viel tegen, want toen hij zich om had gedraaid keek hij in het grijnzende gezicht van Simon Lemm.

De Zoete slikte vlug enkele harde woorden in. Tegen de beste speler die de meeste mensen hier kenden kon hij niet op. Dit waren de NZ-handen van het bewuste spel:

Noord (de Zure)

Zuid (Oscar)

♠AT94

♠HB6

♥H8

♥AV6

♦V3

♦6542

♣AB742

♣H98

Oscar Melsen was als Zuid met 1SA (12-14) geopend. Hans de Zoete infor-meerde met Stayman naar de hoge kleuren en had, toen hij geen 4-kaart hoorde besloten tot 3SA.

Lisa Kazamarov, het jongste lid van de club, was met ♦T uitgekomen en haar overgrootvader Jan Kazamarov ('ome Jan') had de eerste 3 slagen opgeraapt met ♦A,♦H en ♦B waarbij bij Lisa de 7 en de 9 vielen. Daarna had 'ome Jan' harten teruggespeeld.

Oscar had drie slagen verloren en telde zijn vaste slagen. Hij had er 7 (2♠,3♥ en 2♣). In schoppen kon hij een extra slag ontwikkelen en zelfs twee als hij de vrouw wist te vinden.

Hij zou dan wel over West moeten snijden, want die had de nog hoge ♦8. Zat echter ♠V mis dan moest hij toch nog een keer in klaveren snijden. In die kleur kon hij wel extra slagen ontwikkelen en zelfs als ♣V bij Oost zat had hij 9 slagen. Oscar legde dus ♣H op tafel en sneed daarna in de dummy met ♣B. Jan Kazamarov nam die slag met de vrouw, glimlachte verontschuldigend en legde toen ♦8 op tafel, zodat het contract 1 down was.

Toen bleek dat een schoppensnit voor 9 slagen zou hebben gezorgd was Hans de Zoete uit zijn vel gesprongen. Dit was het hele spel:

	♠AT94	
	♥H8	
	♦V3	
	♣AB742	
♠V85		♠732
♥B7542		♥T93
♦T97		♦AHB8
♣65		♣VT3
	♠HB6	
	♥AV6	
	♦6542	
	♣H98	

"Als Oost na ♦A, ♦H en ♦B ook ♦8 meeneemt, heeft de leider 4 slagen verloren", zei Simon. "Hij mag dan niet meer van slag en het technisch juiste afspel is dan om ♣AH te slaan, misschien valt de vrouw, en als dat niet gebeurt de schoppensnit nemen."

"Dat zei ik toch", pruttelde de Zure.

"Dat was hier wel gelukt maar zoals Oscar nu speelde was veel beter omdat 'Ome Jan' die laatste ruiten niet leek te hebben. Dus Oscar heeft niet slecht gespeeld. Ome Jan heeft heel goed tegengespeeld."

Ome Jan Kazamarov grijsde naar Simon, die teruglachte. "Om een robber te winnen moet je soms een trucje uithalen," zei hij. En dat was een waarheid als een koe. Want Jan en Lisa waren op deze regenachtige woensdagmiddag uitgedaagd voor een robber door Hans de Zoete, die, omdat hij geen gevaar verwachtte van een 15-jarig schoolkind en een

geëmigreerde Rus van ver over de 90, de inzet flink had opgedreven. En die robber dreigde onze zure vriend nu heel dik te gaan verliezen.

"Oude mensen doen soms de meest idiote dingen met kaarten," mompelde hij, net hoorbaar, voor zich uit.

Jan Kazamarov boog voorover en pakte Hans de Zoete bij zijn altijd presente stropdas.

"Beste vriend," zei hij vriendelijk. "Wat zei je?"

Hans de Zoete werd een beetje rood. "Het spijt me, het was echt goed gespeeld," kon hij er vanwege de onverwacht stevige greep op zijn dasje met moeite uit krijgen.

"Dat bedoel ik niet," sprak Kazamarov. "Wat zei je over oud?"

"Nou...", begon de Zoete...

Kazamarov duwde hem terug in zijn stoel. "Ik ben 92 jaar en dat is voor mijn volk nog niet eens bejaard," zei hij. "Mijn lieve moeder in de Kaukasus leeft nog én haalt nog zelf het hout voor het vuur, dus noem niemand van ons oud."

"Dat heb ik weleens gelezen," zei nu Oscar Melsen. "Dat komt door het eten van veel yoghurt, is het niet?"

"Ik hou niet van yoghurt," antwoordde Kazamarov.

"Hebt u hier bridgen geleerd, ome Jan?" vroeg Simon Lemm.

"Wij kunnen in de Kaukasus niet goed lezen," was het antwoord, "maar wij bridgeden al toen jullie hier in het Westen nog met dat simpele Whist bezig waren. Ik speelde al bridge voordat ik mijn eerste vrouw schaakte. Mijn volk heeft dat van de Turken geleerd en wij waren er eminent in. Mijn overgrootvader heeft een robber tegen de tsaar gespeeld en hem van tafel geveegd."

"Hoe kan dat nou!?" riep Hans de Zoete, die veiligheidshalve zijn stoel een meter naar achteren had geschoven.

"Eén spel is nog heel beroemd," zei Kazamarov, in het geheel niet van zijn stuk gebracht door de onderbreking. "Tsaar Nicolaas II, net tsaar geworden, had het idee opgevat om zijn grondgebieden beter te leren kennen en kwam zo in ons dorp terecht. Mijn overgrootvader Pjotr Kazamarov, het stamhoofd, ontving hem hartelijk en nodigde hem uit voor een partijtje bridge. De jonge tsaar was helemaal kapot van dat spel en nam het graag aan. Nu was Nicolaas II nogal arrogant en Pjotr, toen al over de honderd, wilde hem graag een lesje leren. Het volgende spel gaf hem daarvoor de kans:

♠98

♥AHV

♦B62

♣H7642

♠B52

♠AT7

♥-

♥BT876532

♦V3

♦AT

♣AVBT9853

♣-

♠HV643

♥94

♦H98754

♣-

West, dorpsoudste Michaël Raskolnikow, opende preëemptief met 3♣ en Nicolaas, die speelde met zijn beste adviseur bereikte 3SA, te spelen door Nicolaas zelf als Zuid. (In het Russische hof was het gebruikelijk zó te bieden dat de hoogste in gezag het spel kon spelen). Tegen 3SA kwam West uit met ♣A en Kazamarov, op de Oostplaats gooide ♠A weg! Een aantal dorpelingen en vooral ook de meegereisde hofhouding van Nicolaas keken verbijsterd toe. West vervolgde met ♣V waarop het stamhoofd zich ditmaal ontdeed van ♦A! De hofhouding van de tsaar mompelde: "Echt, dit stamhoofd is te oud om te bridgen. Hij gooit zijn azen weg!!" Ook om de mond van Nicolaas speelde een glimlach, die echter verdween toen hij merkte dat hij het spel na deze verdediging nooit meer kon maken. De tsaar was het spel zonder twijfel begonnen met een kleine ruiten naar de heer te spelen en had daarmee, omdat ♦V en ♦A over elkaar heen vielen, vijf ruitenslagen, ♣H, drie hartenslagen en ook nog een schoppen gehaald: 3SA met een overslag! En dat, omdat de man met de lange klaveren niet aan slag kon komen. Nu echter, na de helderziende blokkades van Pjotr Kazamarov, kon de Tsaar zijn slagen niet ontwikkelen zonder dat West aan slag kwam. Dit was de positie:

♠98

♥AHV

♦B62

♣764

♠B52

♠T7

♥-

♥BT876532

♦V3

♦T

♣BT9853

♣-

♠HV64

♥94

♦H9875

♣-

West kon zowel met ♠B als met ♦V aan slag komen en had daarbij nog een hele rits vrije klaveren."

Ome Jan glimlachte: "De tsaar werd eerst rood en daarna bleek. Hij stond op, trok zijn paradezwaard en stak dat voor zich uit...Zo stond hij eventjes en barstte toen in lachen uit. Hij schonk het zwaard aan mijn overgrootvader, die er nog twintig jaar trots mee heeft rondgelopen."

Kazamarov keek Hans de Zoete aan: "Als je wilt breng ik het de volgende keer voor je mee. Ik slijp het nog elke maand!"